

פרק ט':

דוד מחפש אם נותר מישהו מבית שאול על מנת שיעשה עמו חסד עבור יהונתן (שהרי, בספר שמואל א' פרק כ' הם נשבעים שאחד יעזור לשני ולא יפגעו אחד בשני עד עולם).

דוד קורא לציבא שהיה עבד בבית שאול ושואלו האם נשאר עוד מישהו מבית שאול. ציבא עונה שיש ליהונתן בן נכה רגליים. שואלו דוד – איפה הוא? עונה ציבא – בבית מכיר בן עמיאל הגר במקום הנקרא לו דבר.

דוד לוקח את מפיבושת. מפיבושת מגיע לדוד, משתחוה ודוד מרגיע אותו שהוא יעשה עמו חסד בזכות יהונתן – כל הרכוש של שאול יהיה שלו ודוד יפרנס ויכלכל אותו. (מפיבושת פחד שדוד ירצה להרגו על מנת להתנקם בזרע שאול). מפיבושת שוב משתחוה ושואל את דוד - מדוע אתה מתייחס לכלב מת שכמוני? דוד קורא לציבא ואומר לו שמעכשיו הוא ובניו עבדים למפיבושת. (לציבא היו 15 בנים ו-20 עבדים). ציבא מקבל עליו את ציווי דוד. הפרק מסתיים בכך שמפיבושת יושב ואוכל משולחן דוד.

סיכומון לפרקים י'-י"א:

מלך בני עמון מת ודוד שולח שליחים בשמו לנחמו (בכך הוא מחזיר לו טובה תחת טובה – שכשברח דוד מפני שאול, הוריו ברחו למלך מואב ומלך מואב הרג את כולם חוץ מאחד שברח למלך בני עמון והוא הצילו).

שרי בני עמון אומרים לחנון (מלך בני עמון החדש) שאנשים אלה באו לרגל את הארץ. חנון מגלח את חצי זקנם וקורע חצי מלבושם של שליחי דוד. האנשים מתביישים לחזור כך לדוד, וכשדוד שומע על כך הוא אומר להם שיישארו ביריחו עד שיצמח זקנם.

יואב וצבאו נלחמים בבני עמון ומנצחים.

דוד רואה את בת שבע, היא מוצאת חן בעיניו והוא רוצה להתחתן איתה. הוא מגלה שהיא נשואה לאוריה החיתי ושולח הודעה ליואב שישומו את אוריה בחזית ואכן, אוריה מת במלחמה. מודיעים זאת לדוד.

לאחר מכן, דוד מתחתן עם בת שבע ונולד להם בן, אך ה' כועס על מעשה זה של דוד ששלח את אוריה לחזית.